

Soused - Šindelář Michal

Jak můžeš mi říct, že tohle se nás netýká.
Jak můžeš mi říct, o co jsme na tom my dva líp.
Jak můžeš mi říct, že z plánů a snů zbyla jen vidina.
Jak můžeš mi říct, že ráno možná bude se chtít.
Můžu se ptát, kdo a kdy tě má.....mám se bát.
Můžu se ptát, jak moc jsem tu navíc.
Můžu se ptát, kdo tvůj čas polyká.
Můžu se ptát, ale zdi kolem řeknou mi víc.
V tobě jsem se ztratil a našel víc než si přál,
před tebou jsem hořel, teď padám.
Jak mohlo se stát, že jsem jenom soused,
kterému nemáš už co říct,
z domova byt i z něj jenom kousek,
z pulkou věcí za štěstím jít.
Aniž bych o to stál, už vím,
že dočasně nedostupná nejsi pro mě jen tak.
Aniž bych o to stál, už vím,
že jediný, pod co si nelehneš, je rozjetej vlak.
Jak mohlo se stát, že jsem jenom soused,
kterému nemáš už co říct,
z domova byt a i z něj jenom kousek,
s půlkou věcí za štěstím jít.